

Αντβεντισταί της εβδομάδας ημέρας, Εισαγωγικά επισημάνσεις

/ [Γενικά Θέματα](#) / [Πεμπουσία](#)· [Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

**Του πρωτ. Βασιλείου Α. Γεωργοπούλου, Λέκτορας Θεολογικής Σχολής
Α.Π.Θ.**

Ο Αντβεντισμός είναι προτεσταντική διδασκαλία εσχατολογικού χαρακτήρα και χιλιαστικής κατεύθυνσης, η οποία εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε στις ΗΠΑ τον 19ο αιώνα, με αφορμή την έντονη προσδοκία, που υπήρχε μέσα στον Αμερικανικό προτεσταντικό χώρο το πρώτο μισό του 19ου αιώνα, για την επιστροφή και Β' Παρουσία του Κυρίου. Έτσι δικαιολογείται και η ονομασία τους, που προέρχεται από το λατινικό Ad-ventus = έλευση και εστιάζεται ειδικώς στην Δευτέρα έλευση του Χριστού.

Ο ιδρυτής του Αντβεντισμού υπήρξε ο γεωργός William Miller (1782-1849), ο οποίος αργότερα έγινε Βαπτιστής πάστορας. Στα πλαίσια της ενθουσιαστικής εσχατολογικής προσδοκίας των προτεσταντικών παραφυάδων της εποχής του στις ΗΠΑ, άρχισε να μελετά την Αγία Γραφή δίνοντας έμφαση στις προφητείες.

Η Ε. White, στο έργο της «Η Μεγάλη Διαμάχη» αφιερώνει ένα ειδικό κεφάλαιο στον W. Miller, χαρακτηρίζοντάς τον, μεταξύ των άλλων, ως «ένα Αμερικανό Μεταρρυθμιστή», «ως ένα άνθρωπο πίστεως, των εσχάτων χρόνων», «ως άνθρωπο ανυπολόγιστης αξίας», «ως αγγελιοφόρο του Θεού», και τον παρομοιάζει με τον προφήτη Ελισσαίο.

Από η δική του μελέτη και με διάφορους αστήρικτους βιβλικούς χρονολογικούς συσχετισμούς, προσδιόρισε ως ημέρα της Β' Παρουσίας του Χριστού την 21.3.1843. Μάλιστα διέδιδε τις εσχατολογικές αντιλήψεις τους-προφητείες, με

ιδιαίτερο ζήλο. Όταν διαψεύστηκε επαναπροσδιόρισε ως ημερομηνία έλευσης του Χριστού την 22-10-1844 δοκιμάζοντας ακόμη μεγαλύτερη απογοήτευση. Αργότερα ξαναπροσδιόρισαν ως ημερομηνίες τις χρονιές 1845, 1849, 1850.

Ο Kurt Hutten χαρακτηρίζει τους νεότερους χρονολογικούς προσδιορισμούς της ελεύσεως της Β' Παρουσίας, που ακολούθησαν την αρχική διάψευση ως νεότερες προφητείες, που απέβλεπαν στη διάσωση των παλαιών (Βλ. Kurt Hutten, *Seher-Grübler-Enthusiasten*, σ. 33).

Η διάψευση των προσδοκιών του, είχε ως αποτέλεσμα μία μεγάλη απογοήτευση των οπαδών του, τη διάσπασή τους και τη δημιουργία διαφορετικών αντβεντιστικών ομάδων. Η διάσπαση συνεχίστηκε αργότερα με περαιτέρω διαφωνίες και σε άλλα διάφορα δογματικά θέματα. Κάποιες ομάδες Αντβεντιστών κατέληξαν μαζί με τις άλλες κακοδοξίες να γίνουν και Αντιτριαδικές.

Ιδρύτρια των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας υπήρξε η Ellen Gould Harmon White (1827-1915), οπαδός αρχικά του W. Miller. Η κίνηση των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας ιδρύθηκε επισήμως το 1861.

Η E. White υπήρξε κατ' εξοχήν στυλοβάτης και διδασκάλισσα των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας, καθώς αναφέρεται ότι μεταξύ των ετών 1844-1915 είχε περισσότερα από 2.000 οράματα-αποκαλύψεις. Εργάστηκε δραστήρια, για να προωθήσει τις κακοδοξίες των Αντβεντιστών και θεωρούσε τον εαυτό της ως όργανο του Θεού «ως αγγελιοφόρο του Κυρίου». Δεν παρέλειψε να επαναλάβει και να καθορίσει και αυτή μέσω οραμάτων, τη Δεύτερη έλευση του Χριστού δοκιμάζοντας την ίδια απογοήτευση από τις διαψεύσεις της. Για να δικαιολογηθούν οι αποτυχίες και για να σταματήσει η αποχώρηση των οπαδών από την κίνηση, ένας άλλος πρωτεργάτης της κίνησης των Αντβεντιστών ο H. Edson, ύστερα από δική του αποκάλυψη ισχυρίστηκε ότι όντως το 1844 έγινε η είσοδος του Χριστού στα Άγια των Αγίων του ουρανού και άρχισε η κάθαρση του ουράνιου θυσιαστηρίου και όχι του επίγειου κατά τις παραδοξολογίες των Αντβεντιστών. Επιπλέον το 1844 άρχισε στους ουραμούς ο Χριστός να ξεχωρίζει τους δικούς του. Η διαδικασία γίνεται αοράτως και όταν ολοκληρωθεί δεν θα υπάρχει για κανένα άλλον η δυνατότητα εισόδου.

Οι απόψεις-αποκαλύψεις του Η. Edson θα περιβληθούν «κύρος» από τις επικυρώσεις μέσω οραμάτων της E. White. Στα χρόνια που θα ακολουθήσουν, θα δοθεί έμφαση από την E. White και τους υπεύθυνους στην αποκλειστική τήρηση του Σαββάτου και την κατάργηση της λατρείας την Κυριακή. Επίσης, θα παγιωθούν και άλλα χαρακτηριστικά της κίνησης σχετικά με την προσωπική και κοινωνική ζωή των μελών της και τις διδασκαλίες της.

Αναφερόμενοι στην ιστορική αφετηρία της αίρεσης των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας πρέπει να επισημάνουμε τα εξής βασικά σημεία:

α) Οι πρώτες απαρχές του Αντβεντισμού ανάγονται γενικά στις ψευδοπροφητείες ενός Βαπτιστή πάστορα του W. Miller. Αναπτύχθηκαν στο έδαφος του αμερικανικού προτεσταντισμού στα πλαίσια των ενθουσιαστικών προσδοκιών, που είχαν καλλιεργηθεί το πρώτο μισό του δεκάτου ενάτου αιώνα για την επικείμενη Β' έλευση του Χριστού. Πρόκειται για ένα φαινόμενο που ενδημεί ποικιλοτρόπως στην ιστορία του προτεσταντικού χώρου, παρά τη ρητή και σαφή διαβεβαίωση του Κυρίου «περί δέ τῆς ἡμέρας ἐκείνης καί ὥρας οὐδεὶς οἶδεν» (Ματθ. 24, 36. 25, 13. Α' Θεσ. 5, 1-23).

Δεν είναι τυχαίο το γεγονός, ότι και η E. White στο έργο της η «Μεγάλη Διαμάχη» αναφέρεται κατά τρόπο θετικό στο εν λόγω φαινόμενο και παραθέτει περιπτώσεις που είχαν προηγηθεί της δικής της κίνησης, θεωρώντας αυτές τις περιπτώσεις ως δικούς της προπομπούς, που λειτουργούσαν αφυπνιστικά για την εποχή τους σχετικά με το ζήτημα των Εσχάτων.

β) Η E. White, ως πρόσωπο το οποίο κατ' εξοχήν συνέβαλε στη δημιουργία και τη διάδοση των κακοδοξιών των Αντβεντιστών της Εβδόμης Ημέρας και θεωρούμενη ως προφήτιδα της εν λόγω κίνησης, όχι μόνο πίστεψε τις ψευδοπροφητείες, αλλά επικύρωνε με οράματα τα παραδοξολογήματα και τις πλάνες. Επιπλέον προσπάθησε και να δικαιολογήσει τη μη έλευση της Β' παρουσίας.

Το «προφητικό χάρισμα» της E. White, κατά τους Αντβεντιστές της Εβδόμης Ημέρας, συνδυάζεται με τη διδασκαλία της κίνησης ότι αυτό το χάρισμα αποτελεί ένα από τα σημεία αναγνώρισης της μοναδικής εναπομείνας επί της γης αληθινής Εκκλησίας, που είναι αποκλειστικά η κίνησή τους και για την οποία, κατ' αυτούς, γίνεται λόγος στην Αποκάλυψη (Κεφ. 12, 17).

Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το ότι αποδίδουν στα γραπτά της E. White ένα είδος θεοπνευστίας, είναι αφορμή αυστηρής κριτικής κατά της κίνησης από τον υπόλοιπο προτεσταντικό κόσμο, γιατί έτσι εισάγουν παράλληλη αυθεντία και πηγή διδασκαλιών δίπλα στη Βίβλο, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις τους.

γ) Βασικές διδασκαλίες των Αντβεντιστών ενώ είναι κακοδοξίες και αποτελούν παραδοξολογήματα των πρώτων δημιουργών της κίνησης, παρουσιάζονται ως διδασκαλία της Αγίας Γραφής επικυρωμένη με οράματα.

Ορθόδοξος Τύπος, Αριθμός Φύλλου 2021, 9 Μαΐου 2014

Πηγή: impantokratoros.gr